

Civilutskottets betänkande

1981/82:29

om vissa ändringar i reglerna om stöd för individuell
handikappanpassning av bostäder m. m. (prop. 1981/82:126)

1 Propositionen

Regeringen har i proposition 1981/82:126 (bostadsdepartementet) föreslagit riksdagen att

1. godkänna de av bostadsministern förordade ändringarna i riktlinjerna för stödet till handikappanpassning av bostäder,
2. godkänna vad bostadsministern förordat om bostadslån med räntebidrag för standardhöjande åtgärder i vissa fall,
3. godkänna vad bostadsministern förordat beträffande att decentralisera vissa beslut om bostadsanpassningsbidrag från länsbostadsnämnderna till kommunerna,
4. godkänna de ändringar i fråga om inkomstgränserna för förbättringslån som bostadsministern förordat,
5. medge att räntefria förbättringslån beviljas inom en ram av högst 30 000 000 kr. under år 1982 och preliminärt inom en ram av högst 25 000 000 kr. år 1983,
6. bemyndiga regeringen att besluta om ändringar av den under 5 upptagna ramen för långivningen under år 1982, om det behövs av sysselsättningskäl,
7. under trettonde huvudtiteln till Viss bostadsförbättringsverksamhet m. m. för budgetåret 1982/83 anvisa ett förslagsanslag av 120 000 000 kr.

2 Motionerna m. m.

I detta sammanhang behandlas

dels den under allmänna motionstiden 1982 väckta motionen 1981/82:1098 av Åke Wictorsson och Wivi-Anne Radesjö (båda s) vari föreslås att riksdagen beslutar att hos regeringen hemställa om åtgärder för att handikappade skall erhålla förtur till med bostadsanpassningsbidrag ombyggda lägenheter,

dels de med anledning av proposition 1981/82:126 väckta motionerna 1981/82:

2368 av Birgitta Dahl m. fl. (s) vari hemställs

1. beträffande avskaffande av den s. k. 20 000-kronorsgränsen m. m. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts,

2. beträffande decentralisering av vissa beslut om bostadsanpassningsbidrag samt besvärsordning att riksdagen godkänner vad i motionen förordats,

3. beträffande information och utbildning m. m. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om redovisning av informationsinsatser, m. m.,

2369 av Oskar Lindkvist (s) vari hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om bedömningen av ärenden om bostadsanpassningsbidrag m. m.

Handikappförbundens centralkommitté (HCK) och De handikappades riksförbund (DHR) har inför utskottet lämnat synpunkter i ärendet.

3 Utskottet

3.1 Inledning

Målet för samhällets insatser för personer med funktionsnedsättningar av olika slag är att de skall få möjligheter att leva ett i möjligaste mån normalt liv. Detta kommer bl. a. till uttryck i socialtjänstlagen. Detta förutsätter i många fall att den fysiska miljön görs tillgänglig för dessa personer. I byggnadslagstiftningen finns regler om den generella anpassning som skall göras vid ny- och ombyggnader.

Staten lämnar stöd i form av bostadsanpassningsbidrag för individuell anpassning av bostäder. Bidrag kan under vissa förutsättningar förenas med förbättringslån eller bostadslån.

I den nu föreliggande propositionen föreslås riksdagen godkänna de av bostadsministern förordade riktlinjerna för stöd till handikappanpassning av bostäder.

Utskottet har ingen erinran mot vad i propositionen (s. 5—9) anförts om vilka som kan beviljas stöd och för vilka åtgärder som stöd kan beviljas.

I den under allmänna motionstiden väckta motionen 1098 (s) föreslås riksdagen besluta att hos regeringen hemställa om åtgärder för att handikappade skall erhålla förtur till lägenheter som har byggts om med stöd av bostadsanpassningsbidrag.

Utskottet förutsätter att den i motionen aktualiserade frågan inom ramen för de hyresrättsliga principerna beaktas på det lokala planet. Motionärernas syfte skulle därmed kunna anses tillgodosett i väsentlig grad. En föreslagen åtgärd från regeringens sida är sålunda inte erforderlig.

I motionerna 2368 (s) och 2369 (s) förs fram vissa förslag till ändringar av vad i propositionen förordats. Dessa frågor behandlas nedan.

3.2 20 000-kronorsgränsen

Enligt 4 § kungörelsen om bostadsanpassningsbidrag (BAB) kan bidrag beviljas med belopp som motsvarar skälighetskostnad för åtgärderna, dock

högst med 20 000 kr. Om särskilda skäl finns, kan bidrag beviljas med högre belopp.

När bostadsanpassningsbidraget infördes uttalade föredragande statsrådet att den då gällande gränsen skulle kunna överskridas om den medicinska och sociala prövningen visade att åtgärderna var nödvändiga med hänsyn till handikappet. Civilutskottet anförde år 1977 (CU 1976/77:18 s. 48) att beloppsgränsen får anses vara att uppfatta som ett krav på en särskild prövning av behovets tyngd vid mer kostnadskrävande åtgärder.

Bl. a. DHR och HCK föreslår att 20 000-kronorsgränsen skall slopas. De båda organisationerna anser att den enskildes behov skall vara avgörande.

Även bostadsministern finner det naturligt att den enskildes behov skall vara avgörande för vilka åtgärder som skall berättiga till stöd. 20 000-kronorsgränsen utgör enligt hennes uppfattning inte något tak för hur stort bidrag som f. n. kan medges i det enskilda fallet. Bostadsministern ansluter sig till civilutskottets ovan refererade uttalande och anser bl. a. att det är nödvändigt särskilt vid mera kostnadskrävande åtgärder, att de handläggande organen i större utsträckning än eljest beaktar alternativa möjligheter att tillgodose detta behov. Både med hänsyn till den handikappade och av samhällsekonomiska skäl anges en sådan mer allsidig prövning angelägen. I propositionen förordas därför att bostadsanpassningsbidrag i regel skall medges med högst 20 000 kr. men att högre belopp skall kunna medges efter särskild prövning.

I motion 2368 (s) föreslås att 20 000-kronorsgränsen avskaffas. Enligt motionärernas uppfattning skall varje ansökan, vare sig det gäller ett stort eller litet belopp, ägnas omtanke vid handläggningen. Motionärerna anser att det genom bättre information och utbildning bör vara möjligt att administrera och bedöma bidragsgivningen enligt principen om den enskildes behov av individuell handikappanpassning av sin bostad. Den nuvarande gränsen anges alltför ofta vara ett tak för bidragsgivningen.

Liksom bostadsministern vill utskottet inledningsvis slå fast att 20 000-kronorsgränsen inte är och inte varit avsedd att vara någon gräns för hur stort bidrag som kan medges. Tillgänglig statistik om bidragsgivningen ger också stöd för denna uppfattning. Som exempel kan nämnas att mera än vart tionde bidrag som beviljades under första halvåret 1980 utgick med 20 000 kr. eller mera.

I departementspromemorian (Ds Bo 1981:5) Översyn av reglerna om stöd för individuell anpassning av bostäder anfördes att 4 § BAB uppenbarligen tillämpas fel av vissa kommuner och länsbostadsnämnder.

Utskottet vidhåller sin uppfattning från år 1977 om krav på särskild prövning vid mera kostnadskrävande åtgärder. Någon begränsning av möjligheterna att tillgodose berättigade anspråk på anpassningsåtgärder finns inte och från denna utgångspunkt finns sålunda inga skäl att ändra de regler om särskilda skäl för bidrag. Dessa särskilda skäl riktar sig inte mot omfattningen av bidraget utan mot ett krav om särskild prövning.

Utskottet som sålunda kan ansluta sig till vad bostadsministern förordat finner det emellertid viktigt att berörda handläggare ges bättre utbildning och information om gällande bestämmelser. Denna senare fråga behandlar utskottet nedan.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motion 2368 (s) yrkande 1 i motsvarande del.

3.3 Stödets utformning för standardhöjande åtgärder

I propositionen föreslås att enbart bidrag beviljas för handikappbetingade standardhöjande åtgärder som inte kostar mer än 20 000 kr. För dyrare åtgärder föreslås stödet lämnas dels som ett bidrag på 20 000 kr.; dels som ett bostadslån för den överskjutande kostnaden. Beträffande eget hem föreslås räntebidrag beviljas för hela lånet när det är fråga om ombyggnadsåtgärder som är betingade av handikapp. Lånet föreslås motsvara den godkända kostnaden minskat med bidraget.

Utskottet har ingen erinran mot vad i propositionen i denna del förordats.

3.4 Styrkande av skälig kostnad

Enligt kungörelsen om bostadsanpassningsbidrag beviljas bidrag med belopp som motsvarar skälig kostnad för åtgärderna. Enligt bostadsstyrelsens föreskrifter till kungörelsen skall skälig kostnad styrkas t. ex. genom anbudsförfarande. Handikappinstitutet anser att formerna för styrkande av skälig kostnad är ett av de stora problemen i handläggningen. Enligt institutet är det vanligt att länsbostadsnämnden inte godtar den i ansökan redovisade kostnaden, vilket får till följd att sökanden själv måste finansiera en del av denna.

Bostadsministern anser att ett anbudsförfarande bör tillämpas vid mera kostnadskrävande åtgärder medan för mindre åtgärder krav på anbudsupphandling inte bör ställas. Enskilda skall normalt inte behöva tillskjuta medel för att täcka del av kostnaden för anpassningen.

I motion 2369 (s) förordas att innebörden av de regler och föreskrifter som gäller för bidragen ges en sådan tolkning att bidrag verkligen kan utgå utan krav på att sökanden själv skall tvingas bekosta en del av eller hela anpassningsåtgärden. Motionären föreslår att riksdagen gör ett uttalande härom samt även uttalar att bidragsgivningen bör bli mera generös.

Motionären delar den i propositionen framförda uppfattningen att enskilda normalt inte skall behöva tillskjuta medel för anpassningen. Ett riksdagens uttalande i frågan är därför inte erforderlig och kan inte anses tjäna något reellt syfte. Vad i motionen anförts om bedömningen av bidragsgivningen är enligt utskottets uppfattning alltför allmänt för att kunna läggas till grund för ett riksdagens uttalande. Dessutom vill utskottet erinra om vad i propositionen anförts om att frågan om kostnadsbe-

dömningen kommer att ingå som en viktig del i bostadsstyrelsens planerade informations- och utbildningssatsning. Motion 2369 (s) avstyrks med hänvisning till det anförda.

3.5 Decentralisering av beslutanderätten m. m.

I propositionen föreslås en decentralisering av beslut om bidrag från länsbostadsnämnderna till kommunerna. S. k. kombinationsärenden, ärenden i vilka det sökta beloppet överstiger 20 000 kr. samt ärenden från kommunen själv bör enligt förslaget i propositionen överlämnas till länsbostadsnämnden för beslut. Decentraliseringen föreslås träda i kraft den 1 januari 1984.

Frågan om decentralisering av bidragsgivningen har tidigare behandlats i skilda sammanhang; bl. a. av bostadsstyrelsen och handikappinstitutet. Institutet som i en promemoria närmare behandlat frågan anser sammanfattningsvis att de olika för- och nackdelarna ger uttryck för uppfattningen att en decentralisering bör genomföras inom 2—3 år och att tiden fram till dess bör utnyttjas till informations- och utbildningsinsatser för att bl. a. förbättra kommunernas möjligheter att handlägga och besluta i bidragsärendena.

I motion 2368 (s) föreslås att även ärenden i vilka det sökta beloppet överstiger 20 000 kr. skall decentraliseras till kommunerna.

Vad i motionen anförts om decentralisering låter sig väl förenas med den principiella inställning till frågan som redovisas i propositionen. Utskottet har i huvudfrågan ingen annan uppfattning än den av bostadsministern och motionärerna framförda; en decentralisering av beslutanderätten till kommunerna bör kunna förenkla och underlätta handläggningen av bidragsärendena. Utskottet har sålunda ingen erinran mot förslaget i propositionen. Innan en decentralisering genomförs måste informations- och utbildningsinsatser sättas in. Utskottet behandlar denna fråga nedan.

Utskottet kan inte ställa sig bakom förslaget i motion 2368 (s) om att beslut nu skall fattas om decentralisering av beslut även av ärenden i vilka det sökta bidragsbeloppet överstiger 20 000 kr. Beslut i denna fråga bör anstå till dess erfarenhet av den i propositionen föreslagna decentraliseringen vunnits. Det är således enligt utskottets uppfattning lämpligt att beslut om ytterligare decentralisering åter aktualiseras när den i propositionen föreslagna handläggningsordningen tillämpats viss tid. Bostadsministern anser att en utvärdering av den i propositionen föreslagna decentraliseringen bör göras och att en sådan utvärdering bör ge underlag för en bedömning av om inte även ärenden i vilka bidrag söks med större belopp än 20 000 kr. kan decentraliseras. Med det anförda avstyrker utskottet motion 2368 (s) yrkande 2 i motsvarande del.

I propositionen anförts beträffande besvär i frågor om bostadsanpassningsbidrag att huvudkravet måste vara att förfarandet skall vara ordnat

på ett för både den enskilde och det allmänna betryggande sätt. Detta krav anser bostadsministern uppfyllt med bostadsstyrelsen som sista besvärinstans. I s. k. kombinationsärenden föreslås regeringen bli sista besvärinstans.

F. n. gäller att talan mot länsbostadsnämndens beslut förs hos bostadsstyrelsen genom besvär och talan mot bostadsstyrelsens beslut hos regeringen genom besvär.

I motion 2368 (s) förordas att regeringen även i fortsättningen, i vart fall under de närmaste åren efter decentraliseringen, bör vara sista besvärinstans. Motionärerna anför att ärenden om bostadsanpassningsbidrag ofta inrymmer frågor som kan kräva en bedömning av den enskildes totala situation.

Även enligt utskottets uppfattning finns skäl att behålla den nuvarande besvärordningen med de förändringar som beror av den av utskottet förordade decentraliseringen. Detta innebär att länsbostadsnämnden blir första besvärinstans i ärenden i vilka kommunen beslutar samt att bostadsstyrelsen och regeringen blir övriga besvärinstanser. Utskottet tillstyrker med det anförda motion 2368 (s) yrkande 2 i motsvarande del. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

3.6 Information och utbildning m. m.

Vad i propositionen anförts om inriktningen och omfattningen av informationen och utbildningen samt om att de ändrade stödreglerna skall träda i kraft den 1 januari 1983 och att decentraliseringen skall genomföras ett år efter ikraftträdandet av de nya reglerna dvs. den 1 januari 1984 har inte mött någon erinran i motioner eller eljest. Utskottet tillstyrker vad i propositionen förordats.

I motion 2368 (s) yrkande 3 förordas att regeringen i 1983 års budgetproposition samt därefter fortlöpande lämnar riksdagen en redovisning för hur informationen och utbildningen har genomförts och vilka ytterligare insatser som planeras innan de nya beslutsformerna träder i kraft. Den önskade redovisningen föreslås också omfatta en utvärdering av de nya reglerna för förbättringslångivningen.

Som framgår av propositionen kommer bostadsstyrelsen under hösten 1982 att påbörja informations- och utbildningsinsatser. Liksom bostadsministern anser utskottet de planerade insatserna angelägna. Det är enligt utskottets uppfattning inte nödvändigt att, så som förordas i motion 2368 (s), begära att en redovisning till riksdagen skall göras i 1983 års budgetproposition. Utskottet förutsätter att regeringen för riksdagen, om så visar sig erforderligt, redovisar resultat av de vidtagna insatserna. Någon begäran enligt motionsförslaget behövs därför inte.

I motion 2368 (s) tas också upp frågan om hur och i vilken omfattning kommunerna och besvärinstanserna bör motivera sina beslut. Motionä-

rerna anser att regeringen bör undersöka hur en bättre ordning skall uppnås.

Utskottet utgår från att även denna fråga kommer att behandlas inom ramen för den planerade utbildningen m. m. Motionen avstyrks i motsvarande del.

3.7 Övriga frågor

Vad i propositionen i övrigt anförts och förordats om riktlinjer m. m. avseende bostadsanpassningsbidrag, samt om anslag till Viss bostadsförbättringsverksamhet m. m. har inte givit utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande.

3.8 Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *stödtagare och stödberättigade åtgärder* att riksdagen godkänner vad i regeringsprotokollet förordats,
2. beträffande *viss företrädesrätt* att riksdagen avslår motion 1981/82:1098,
3. beträffande *20 000-kronorsgränsen* att riksdagen med godkännande av vad i regeringsprotokollet förordats avslår motion 1981/82:2368 yrkande 1 i motsvarande del,
4. beträffande *stöd för standardhöjande åtgärder* att riksdagen med godkännande av vad i regeringsprotokollet förordats avslår motion 1981/82:2368 yrkande 1 i motsvarande del,
5. beträffande *styrkande av skälig kostnad* att riksdagen med godkännande av vad i regeringsprotokollet förordats avslår motion 1981/82:2369,
6. beträffande *decentraliserad beslutanderätt* att riksdagen med godkännande av vad i regeringsprotokollet förordats avslår motion 1981/82:2368 yrkande 2 i motsvarande del,
7. beträffande *besvärsprövningen* att riksdagen med anledning av vad i regeringsprotokollet förordats och med bifall till motion 1981/82:2368 yrkande 2 i motsvarande del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anført,
8. beträffande *information m. m.* att riksdagen med bifall till vad i regeringsprotokollet förordats avslår motion 1981/82:2368 yrkande 3,
9. beträffande *motivering av beslut* att riksdagen avslår motion 1981/82:2368 yrkande 2 i motsvarande del,
10. beträffande *inkomstgränserna för förbättringslån* att riksdagen godkänner vad i regeringsprotokollet förordats,
11. beträffande *ramar m. m.* att riksdagen med bifall till vad i regeringsprotokollet förordats

- a. medger att räntefria förbättringslån beviljas inom en ram av högst 30 000 000 kr. under år 1982 och preliminärt inom en ram av högst 25 000 000 kr. år 1983,
 - b. bemyndigar regeringen att besluta om ändringar av den under 11 a upptagna ramen för långivningen under år 1982, om det behövs av sysselsättningsskäl,
12. beträffande *anslag* att riksdagen under trettonde huvudtiteln till *Viss bostadsförbättringsverksamhet m. m.* för budgetåret 1982/83 anvisar ett förslagsanslag av 120 000 000 kr.,
 13. beträffande *övriga frågor* i den mån de inte behandlats under 1 — 12 ovan att riksdagen godkänner vad i regeringsprotokollet föreslagits och förordats.

Stockholm den 22 april 1982

På civilutskottets vägnar
KJELL A. MATTSSON

Närvarande: Kjell A. Mattsson (c), Per Bergman (s), Rolf Dahlberg (m), Oskar Lindkvist (s), Kerstin Ekman (fp), Lars Henrikson (s), Knut Billing (m), Thure Jadestig (s), Sven Eric Åkerfeldt (c), Maj-Lis Landberg (s), Bertil Danielsson (m), Birgitta Dahl (s), Kerstin Andersson i Hjärtum (c) och Bertil Dahlén (fp).

4 Reservationer

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Thure Jadestig, Maj-Lis Landberg och Birgitta Dahl (alla s) har reserverat sig mot betänkandet i följande delar.

1 20 000-kronorsgränsen

Reservanterna anser att

dels det stycke i utskottets betänkande som på s. 3 börjar "Liksom bostadsministern" och på s. 4 slutar "motsvarande del" bort lyda:

Utskottet delar motionärernas uppfattning om att den nuvarande gränsen alltför ofta utgör ett tak för hur stort bidrag som skall medges. Inriktningen av bidragsgivningen måste vara den enskildes behov. Bärande motiv saknas för att med utgångspunkt från bidragets storlek kräva särskild prövning av bidragsansökan. Utskottet ansluter sig till vad bl. a. DHR och HCK anfört om ett slopande av gränsen. Liksom de båda organisationerna finner utskottet det inte otroligt att beloppsgränsen bidragit till att många handikappade inte fått stöd till bidragsberättigade åtgärder. I BAB finns regler om styrkande av skälig kostnad. Denna regel är ytterligare ett motiv för att slopa 20 000-kronorsgränsen. I detta sam-

manhang vill utskottet också erinra om vad i departementspromemorian (Ds Bo 1981:5) om bostadsanpassningsbidragen anförts om att stor osäkerhet råder hos vissa kommuner och länsbostadsnämnder om hur 20 000-kronorsgränsen skall tillämpas.

Vad ovan anförts innebär att de skäl för en kostnadsgräns som riksdagen tidigare uttalat sig för och som nu förordas i propositionen inte längre är så starka att det finns tillräckliga motiv för att behålla den. Dessutom har det i praktiken visat sig svårt att uppnå enhetlig bedömning hos de handläggande organen om innebörden av gränsen.

Utskottet anser det nödvändigt att handläggarna och berörda instanser får bättre utbildning och information för att säkerställa den omsorgsfulla handläggning av varje enskilt ärende som erfordras. Till frågan om utbildning och information återkommer utskottet nedan.

Utskottet tillstyrker motion 2368 (s) yrkande 1 i motsvarande del och avstyrker propositionen.

dels utskottet under 3 bort hemställa

3. beträffande 20 000-kronorsgränsen att riksdagen med bifall till motion 1981/82:2368 yrkande 1 i motsvarande del inte godkänner vad i regeringsprotokollet förordats,

2 Stöd för standardhöjande åtgärder

Reservanterna anser — under förutsättning av bifall till reservation 1 — att

dels den del av utskottets betänkande på s. 4 som börjar "Utskottet har" och slutar "del förordats" bort lyda:

Utskottet har ovan med tillstyrkan av motion 2368 (s) föreslagit att 20 000-kronorsgränsen skall avskaffas. De i propositionen föreslagna reglerna om bostadslån för standardhöjande åtgärder måste därför ändras. Utskottet har emellertid ingen erinran mot att räntebidrag beviljas för hela bostadslånet när det gäller ombyggnadsåtgärder i ett eget hem. I övrigt bör regeringen bemyndigas att närmare utforma de regler för lån för standardhöjande åtgärder betingade av handikapp som blir följden av ett bifall till motion 2368 (s) yrkande 1. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

dels under 4 bort hemställa

4. beträffande *stöd för standardhöjande åtgärder* att riksdagen med bifall till motion 1981/82:2368 yrkande 1 i motsvarande del och med anledning av vad i regeringsprotokollet förordats som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anført,

3 Styrkande av skälighetskostnad

Reservanterna anser att

dels den del av utskottets betänkande som på s. 4 börjar "Motionären

delar" och på s. 5 slutar "det anförda" bort lyda:

Som framgått av handikappinstitutets kartläggning är styrkande av skälig kostnad ett av de stora problemen i handläggningen. De anbud som kommer in ligger ofta för högt för att anses skäliga t. ex. av länsbostadsnämnderna. Detta medför i sin tur att det är vanligt att bidragsbeloppet reduceras vilket ofta medför problem för den handikappade. Enligt institutet är det vanligt att sökanden får finansiera en del av anpassningen själv. Inte sällan får detta ske genom banklån.

Bostadsministern anför i propositionen att hon anser det angeläget att enskilda normalt inte skall bli nödsakade att tillskjuta medel för anpassningen. Förslagen i propositionen kan emellertid inte anses ha getts en sådan utformning att de svarar mot bostadsministerns uppfattning att enskilda inte skall behöva tillskjuta medel.

Liksom motionären finner utskottet det väsentligt med en generösare bedömning av bidragsärendena så att staten lämnar bidrag till hela anpassningsåtgärden i större utsträckning än f. n. så att den handikappade i möjligaste mån kan bo i den egna bostaden. I socialtjänstlagen ges uttryck för denna uppfattning. Bl. a. anges där (21 §) att socialnämnden skall medverka till att den handikappade får bo på ett sätt som är anpassat efter hans behov av särskilt stöd. Det finns skäl att statsmakernas beslut följs upp så att den enskilde verkligen ges möjligheter att leva som andra i en egen bostad. I detta sammanhang är det betydelsefullt att bedömningen i ärenden om bostadsanpassningsbidrag blir mera generös. En sådan mera generös inställning gör det inte sällan möjligt att undvika institutionsboende.

Utskottet tillstyrker vad i motion 2369 (s) förordats.

dels utskottet under 5 bort hemställa

5. beträffande *styrkande av skälig kostnad* att riksdagen med bifall till motion 1981/82:2369 inte godkänner vad i regeringsprotokollet förordats,

4 Decentraliserad beslutanderätt

Reservanterna anser att

dels det stycket i utskottets betänkande på s. 5 som börjar "Vad i" och slutar "motsvarande del" bort ha följande lydelse:

Det finns enligt utskottets uppfattning inte tillräckliga skäl att ha olika beslutsordning i bidragsärenden beroende på om det sökta bidragsbeloppet överstiger 20 000 kr. eller ej. Utskottet har f. ö. ovan avstyrkt förslaget i propositionen om att bibehålla 20 000-kronorsgränsen. Redan av detta skäl finns anledning att tillstyrka förslaget i motion 2368 (s). Dessutom vill utskottet liksom handikappinstitutet anför att en decentralisering förkortar och förenklar handläggningen genom att en handläggande instans försvinner och att bidragen är en ärendetyp som bygger på lokala förutsätt-

ningar och bedömningar. Kommunernas ansvar för boendet och bostadsförsörjningen har kommit till uttryck bl. a. i socialtjänstlagen.

Utskottet tillstyrker den utvidgning av decentraliseringen som förordas i motion 2368 (s). Detta bör ges regeringen till känna. Till frågan om de omfattande informations- och utbildningsinsatser som krävs inför den förestående decentraliseringen återkommer utskottet nedan.

dels utskottet under 6 bort hemställa

6. beträffande *decentraliserad beslutanderätt* att riksdagen med bifall till motion 1981/82:2368 yrkande 2 i motsvarande del och med anledning av vad i regeringsprotokollet förordats som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

5 Information m. m.

Reservanterna anser att

dels det stycke i utskottets betänkande på s. 6 som börjar "Som framgår" och slutar "därför inte" bort lyda:

De i propositionen föreslagna förändringarna är viktiga. Dessutom är kravet på likformig behandling oavsett kommuntillhörighet en av utgångspunkterna för det ovan förordade förslaget om decentralisering. Det finns starka skäl för riksdagen att noga följa resultatet av de planerade informationsaktiviteterna. Farhågor, inte minst från handikapporganisationerna, om att den föreslagna decentraliseringen kommer att medföra olikartad bedömning av bidragen beroende på bostadsort måste undanröjas. Det finns sålunda starka skäl för riksdagen att begära en redovisning av den omfattning som föreslagits i motion 2368 (s) yrkande 3.

dels utskottet under 8 bort hemställa

8. beträffande *information m. m.* att riksdagen med bifall till motion 1981/82:2368 yrkande 3 och med anledning av vad i regeringsprotokollet förordats som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

6 Motivering av beslut

Reservanterna anser att

dels det stycke i utskottets betänkande på s. 7 som börjar "Utskottet utgår" och slutar "motsvarande del" bort lyda:

Det finns skäl understryka vad i motion 2368 (s) anförts om hur och i vilken omfattning myndigheterna bör motivera sina beslut i frågor om bostadsanpassningsbidrag. Som anføres i motionen bör bl. a. undersökas hur en bättre ordning skall uppnås. I motionen pekas på att en möjlighet kan vara att de regionala organen tillförs särskild kompetens för bedömning av frågor om bostadsanpassningsbidrag, samt att det föreskrivs att kommunerna och besvärinstanserna skall ha skyldighet att bättre motivera sina ställningstaganden. Detta bör ges regeringen till känna.

dels utskottet under 9 bort hemställa

9. beträffande *motivering av beslut* att riksdagen med bifall till motion 1981/82:2368 yrkande 2 i motsvarande del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,